

"LA COSA ÉS SER FELIÇ AMB EL QUE FACIS".

Entrevista a Elisabet Molet

Marina Solà i Boeck

"Una noia de 28 anys lluitadora, amb moltes ganes d'aprendre i que vol viure del que li agrada: ser actriu". Amb aquestes paraules es defineix l'Elisabet Molet, la tonenca que ha triomfat al Teatre Gaudí de Barcelona protagonitzant el musical *El despertar de la primavera*. Una obra que es va haver de prorrogar fins el passat 12 de febrer a causa de l'èxit de públic. Parlem amb ella per saber com va començar i com ha arribat fins aquí.

Molts nens i nenes de petits diuen que, de grans, volen ser "veterinaris", "astronautes"... entre moltes altres il·lusions pròpies de l'edat.

Elisabet Molet (Foto Ingrid Ribas)

I veterinària és el que volia ser l'Elisabet. No havia pensat mai en dedicar-se al món de la interpretació i, de fet, explica que més aviat s'ha deixat portar per la vida i per les experiències que l'han conduït fins on és ara. Un cúmul d'esdeveniments van portar-la a viure a Màlaga quan tan sols tenia 17 anys, lloc on, tot s'ha de dir, hi tenia un lligam: el seu germà. Després de passar èpoques en què li interessava molt el disseny, l'interiorisme o l'arquitectura, mentre treballava en terres malaguenyes en un hotel es va adonar que ella volia fer els *shows* que oferien aquells establiments durant l'estiu per animar els turistes. "Vull aprendre això, m'agradaria saber-ne". Amb aquesta fita es va presentar a unes proves d'accés a una escola de la ciutat – Màlaga – i va decantar-se pel musical perquè és el gènere més complet ja que inclou la interpretació, el ball i el cant. Tal com recorda, només havia cantat en alguna ocasió a la colla Barretina de Tona, on hi havia la seva mare. Ella, però, mai havia cantat, "ni sota la dutxa!".

EL MUSICAL

"És una passada interpretar la Wendla". Molet és la protagonista del musical i per aquesta feina va deixar Màlaga per tornar a la seva terra, Catalunya. Tot i els entrebancs (càstings presencials plens d'anècdotes, retards d'avions, vagues de controladors aeris i molts diners pel mig), l'actriu explica que és un plaer poder interpretar aquesta adolescent que es fa tota una sèrie de preguntes típiques de l'edat: "Per què tinc aquests pits? Per què em sento atret pel meu amic o amiga?". *El despertar de la primavera* és un musical basat en l'obra de teatre, que porta el mateix títol, de l'autor alemany Frank Wedekind. Va ser escrita al final del segle XIX i, per tant, se situa a l'Alemanya d'abans de la Primera Guerra Mundial. Per tal de preparar-se

Cartell del musical *El despertar de la primavera* (cedit per Origen Produccions)

el personatge, Molet explica que es va haver de posar en context, saber què passava en aquell moment a Alemanya, però que, en definitiva, el que es representa a l'obra a partir dels tres personatges principals és totalment extrapolable a la societat actual. Els tabús que existien en la societat del segle XIX i que impediien que la mare de la Wendla li expliqués el que ella volia saber, són totalment comparables amb alguns tabús que encara existeixen avui en dia en el pas de l'adolescència a l'edat adulta.

El procés de preparar un personatge sempre és complicat: "És difícil ficar-te en la seva situació, saber perquè diu allò o perquè pregunta allò altre". La Wendla és una noia amb inquietuds i moltes ganes de viure però també molt innocent, de fet, igual que la mateixa actriu; i aquesta semblança li ha facilitat ficar-se en el paper. El treball més important del procés és analitzar el text i entendre exactament què vol transmetre el dramaturg, amb les paraules que li fa dir a aquell personatge o els gests i els moviments que fa a l'escenari. Però interpretar personatges sempre és un aprenentatge i d'aquest, de la

Wendla, Molet també n'ha après, igual que dels altres personatges que ha encarnat. Així mateix, també intenta aprendre dels companys que treballen amb ella: "Jo crec que tots són protagonistes. La història es focalitza en la Wendla, el Melchior i el Moritz i s'enllaça entre ells tres. Funciona perquè som un equip". I és que, de fet, ella disposa d'una substituta en cas que no pugui actuar. Tot i així, tal com ella apunta, un actor sempre ha d'estar allà encara que tingui un problema familiar o "estigui malalt. És difícil, però és la feina i has d'aprendre a separar allò personal d'allò professional".

LA SITUACIÓ DEL TEATRE

El teatre és un gènere que es pot entendre arreu del món, és internacional, però la situació del teatre a Catalunya és complicada. Tot i la poca experiència de l'actriu en l'escena catalana, ja ha pogut copsar que és difícil poder viure només actuant. La situació econòmica del món de la cultura és complicada, tant a Màlaga com a Catalunya. De fet, com ella mateixa recorda, quan vivia en terres malaguenyes estava en cinc empreses diferents –en totes com a actriu– que li condicionaven l'agenda i també poder assistir als càstings pel musical. "Tenia diferents bolos i si a algun no hi podia anar, buscava un substitut".

Un moment del musical al Teatre Gaudí: la Wendla (Elisabet Molet) amb en Melchior (Marc Flynn) (Foto cedida per Origen Produccions)

Un dels aspectes més importants per a poder continuar al món cultural són els contactes. "És una feina nòmada, t'has d'anar movent" perquè les diferents companyies et vagin coneixent. I és que, segons l'Elisabet, al teatre català hi ha molta competència i "és un cercle tancat". Hi ha muntatges i diferents càstings però a vegades hi ha espectacles o musicals "que els fa la gent de sempre". De fet, quan es va presentar

Wendla (Elisabet Molet) amb la seva mare (Roser Batalla) (Foto cedida per Origen Produccions)

als càstings per al musical, en no tenir cap contacte a Catalunya perquè havia estat vivint fora, el primer que va pensar és que aquest aspecte seria un inconvenient: “No m’ho esperava per res perquè clar, si ja portés temps a Catalunya i fos coneguda, es podria esperar”.

ORIGEN PRODUCCIONS

La companyia que ha portat a escena l’obra de Frank Wedekind és Origen Produccions. Es tracta d’una companyia nova i que, per tant, els seus integrants no disposen d’un sou fix i treballen en altres llocs quan no actuen: “El projecte és un 10, però, és clar, anem a taquilla i el teatre també s’emporta un percentatge del que paga el públic”. És una feina dura per una companyia nova que acaba de començar. És en aquests casos on es veu realment qui es dedica al teatre per vocació i qui no, perquè “estem fent la nostra feina però no estem vivint d’això”. Interpretant *El despertar de la primavera* el grup treballava de dimecres a diumenge i els altres dies i hores lliures feien altres feines. Però per l’Elisabet, l’important és fer el que et fa feliç perquè, tal com afirma, “jo prefereixo fer això mil vegades més que una altra cosa i tenir un sou increïble”. La companyia està buscant un altre teatre i pressupost per poder portar un altre cop a escena aquest muntatge o un altre.

TENIR PACIÈNCIA I ESPERAR EL FUTUR

La paraula paciència és la que ha marcat la trajectòria de l’Elisabet Molet i és que, per poder entrar al món de la cultura, s’ha de ser honest amb un mateix i treballar amb humilitat i, també, saber compartir. Però la paciència és la clau, ja que es necessita temps per poder-te fer un lloc en el món de l’espectacle i que se’t conegui. Ara bé, a part de la paciència, l’Elisabet dona un consell a tots aquells que s’hi vulguin dedicar: “Jo els diria que comencin de petits perquè tindran molt més temps i molta més trajectòria. La cosa és ser feliç amb el que facis”.

I pel que fa al futur, ella mateixa es defineix com “un cul inquiet” que no busca fama però que vol “fer coses que em facin sentir útil i que em facin feliç”. No descarta que, en un futur, s’adoni que no vol continuar fent d’actriu i es fixi en l’interiorisme o que comenci a viatjar a diferents països, potser de l’Àfrica, a fer voluntariat, ja que encara no ho ha fet: “mai diguis mai”.

Uns dies després de l’entrevista el *Despertar de la primavera* va rebre els Premis de la Crítica 2017 en les categories Revelació i Teatre per a joves. Així mateix, Elisabet Molet ha estat nominada com a millor actriu protagonista per a la 10ª edició dels Premis del Teatre Musical